

Artikeln finns publicerad på adressen:
<http://www.hallandsposten.se/artikel.asp?oid=160528>

Skriv ut artikeln

Piazzollatango och Brahms

2006-08-12 00:00

MUSIK

Två deciliter kallar sig – av outredd men sannolikt egal anledning – duon Fredrik Nilsson och Lars-Åke Gustafsson, specialiserad på tangomusik i allmänhet, men den argentinske mästarens

i genren, Astor Piazzolla, i synnerhet. Onsdagens framträdande på Mjällby konstmuseum ägnade de också helt åt exempel ur hans produktion, från en lämpligt inledande Introduccion till den några timmar senare avslutande La muerte del Angel.

En ganska rejäl dos Piazzolla alltså – i kvällsvärmen avkrävande såväl exekutörer som publik en viss uthållighet – men insiktsfullt och musikaliskt skickligt gestaltad, även om man emellanåt saknade både cellofundamentet och bandoneonens mjuka och färgskiftande träblåsartimbre, för vilken den skarpare och mer monokroma klangen från ett accordeon är ett klenst substitut.

I Piazzollas så kallade tango nuevo legeras – ofta med avsevärt raffinemang – klanger, rytmer och harmonier någonstans i gränslandet mellan populär- och konstmusik, vanligen på traditionens grund, men även med i både rytm och melos friare, mer konsertanta och konstfulla och mindre dansanta, bildningar. I Två deciliters återgivning – som utnyttjar instrumenten såväl växelvis som i samverkan, emellanåt tryfferat med perkussiva effekter på både gitarrlock och bälg – finns också en viss dragning till just den svala konstfullheten och den tekniska uppvisningen, snarare än till det omedelbart och känsloladdat utlevda.

Det således tämligen omfattande programmet upptog såväl några av Piazzollas mest bekanta ingivelser, bland andra Libertango, Oblivion och Adios Nonino, som den Suite lumiere som i fyra expressiva satser skildrar livscykeln och nog så sublimt ändrar i en sista suck. Dessutom bjöds också ett par rena solonummer, med dels Fredrik Nilssons gitarr i den vinterbild från Buenos Aires som i den till Antonio Vivaldi vinkande sviten Les cuatro estaciones porteñas (Årstiderna) heter Invierno Porteño, dels Lars-Åke Gustafssons accordeon i den solitära Sens unique.

Både sentiment och sentimentalitet, svarta kanter och sorgsam lamentation, går

i dagen i Piazzollas musik, men också emellanåt den mer traditionella tangon som i Contrastes, det uppslupna och rytmiskt vitala och suggestiva

i Escualo och det enbart avklarat vackra som i en version av Ave Maria. Allt alltså väl interpreterat och – av bifallet att döma – också efter förtjänst uppskattat av den ganska stora publik som bänkat sig i museisalen.

God uppslutning kunde också noteras vid torsdagens konsert i S:t Nikolai kyrka där snabbfärdigt artistbyte dock blivit av nöden, sedan arrangörerna snöpligt – men utanför egen kontroll – snuvats på det i generalprogrammet aviserade gästspelet av Cologne Philharmonic Chamber Orchestra. Att man istället kunde erbjuda publiken ersättning på elitnivå med ett framträdande av den eminenta violinisten Wieska Szymczyńska förtjänar både erkännande och uppskattning.

Sina vitala musikantiska färdigheter, sin vackra ton och förnämliga teknik, har Szymczyńska demonstrerat vid åtskilliga Halmstadgästspel genom åren – bland annat som tidigare konsertmästare i Musica Vitae, men även som flitigt förekommande solist – och de förväntningar man därför kunde ha rätt ställa blev också förtjänstfullt infrjade.

Ett, med Per Henrik Johansson vid flygelklaviaturen, alert återgivet E-duradagio av årets meste jubilar, Wolfgang Amadeus Mozart, inledde programmet, varefter Szymczyńska under någon halvtimme påvisade sin förmåga helt på egen hand. Hon brukar därvid sällan försitta tillfället att göra såväl muntlig som klanglig propaganda för Johan Helmich Romans assagi och bör med sin tolkning av h-mollexemplet nr 6 ha övertygat mer än en om att det är en välförtjänt ambition.

Även för sin landsmaninna Grazyna Bacewicz – som för övrigt liksom Astor Piazzolla en gång var elev hos Nadia Boulanger – brukar Szymczyńska gärna dra en lans, och den

ganska korta men mycket innehållsrika solosonat hon här exponerade förlånade måhända, med sin måttfulla modernism och i ett lysande utförande, även den henne en eller annan proselyt.

Kvällens huvudnummer var dock Johannes Brahms' melodiösa och avspända G-dursonat op 78 – ett verk av moget mästerskap, rikt på subtila detaljer och eleganta tekniska finesser, fordringsfullt för exekutörerna men ansträngningslöst för lyssnaren. Återigen med Per Henrik Johansson vid Bösendorfern i – med tanke på den korta förberedelsetiden – opåräknat väl fungerande samverkan bjöd Wieska Szymczyńska på en återgivning på yppersta nivå och någ-ra få tillfällen av uppträdande klanglig obalans får helt tillskrivas den ovannämnda omständigheten.

JAN HÅKANSON

035 - 14 75 15

jan.hakanson@hallandsposten.se